

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci oprávnenej **S., F.**, proti povinnému **C., spoločnosť s ručením obmedzeným, M.**, o vymoženie **21 905,00 Sk (727,11 €)** a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 412/2001, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. K. M., so sídlom Exekútorského úradu v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. februára 2009 sp. zn. 3 CoE 222/2008, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 24. februára 2009 sp. zn. 3 CoE 222/2008 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením z 5. novembra 2008 č.k. Er 412/2001-14 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 4 119,- Sk do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie oprávnenej zmenil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie tak, že oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. K. M., H., trovy exekúcie vo výške 89,32 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/

O.s.p.) tým, že mu nebolo zaslané odvolanie podané oprávneným, na vyjadrenie. Zároveň odvolací súd nesprávne právne posúdil vec (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) ak mu nepriznal odmenu podľa ustanovenia § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 288/1995 Z.z. za úkony, za ktoré mu ako exekútorovi patrí odmena.

Oprávnená sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora ako subjektu oprávneného podať tento mimoriadny opravný prostriedok [viď § 37 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov], smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej veci smeruje dovolanie súdneho exekútora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Prípustnosť dovolania treba preto posúdiť podľa § 239 O.s.p. V ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. sa uvádzajú uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie; v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale predchádzajúce odseky neplatia, ak ide medziiným o uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania. To znamená, že procesná prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade vylúčená priamo zo zákona (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť odvolacieho súdu (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) nepodal sa návrh na začatie konania hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. pritom nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania (ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutie o trovách konania). Treba však zdôrazniť, že predpokladom prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p. nie je samo tvrdenie dovolateľa o existencii takejto procesnej vady, ale zistenie, že v konaní skutočne k predmetnej vade došlo.

Súdny exekútor namietal vadu konania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a to, že svojim postupom mu súd odňal pred ním konať tým, že mu nedoručil odvolanie oprávnenej, aby sa k nemu vyjadril.

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv (napr. právo zúčastniť sa na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok a pod.).

Podľa § 209a ods. 1 O.s.p. (v znení od 15.10.2008, t.j. v znení v čase podania odvolania platí, že ak nejde o prípad uvedený v § 209 ods. 1 druhej vete, doručí súd prvého stupňa bezodkladne odvolanie ostatným účastníkom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov, aby sa k odvolaniu vyjadrili.

Porušenie povinnosti doručiť odvolanie účastníkom konania na vyjadrenie má za následok vadu konania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., pretože sa účastníkovi konania odníma možnosť uplatnenia procesného práva vyjadriť sa k úkonu druhého účastníka konania. Odníma sa mu tým právo na spravodlivý proces.

Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnená podala odvolanie 27.11.2008 a vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní oprávnenej 3.12.2008 (č.l. 19 spisu),

ktorý o ňom rozhodol napadnutým uznesením bez toho, aby odvolanie doručil na vyjadrenie súdnemu exekútorovi, ako účastníkovi konania (§ 37 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku).

Uvedeným postupom odvolacieho súdu bola súdnemu exekútorovi odňatá možnosť vyjadriť sa k odvolaniu oprávnenej, čím odvolací súd zaťažil svoje konanie vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p.).

S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 2 O.s.p.).

Súdny exekútor v dovolaní ďalej namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. K tomu treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci je v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. dovolací dôvod, ktorý možno úspešne uplatniť v procesne prípustnom dovolaní. Vzhľadom na zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu len z procesných dôvodov, preto sa dovolací súd nezaoberal ďalšími dôvodmi, z ktorých súdny exekútor vyvodzoval opodstatnenosť svojho mimoriadneho opravného prostriedku.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného ako aj dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: